

Aşk I Hamuş

– MerveAYYILDIZ · 15 Nisan 2011

Suskunluktur her bir nida
Ne kadar bağırırsan da
Suskunsundur hep.
Ey! diye başlarsın ya söze,
Ey! sükun üzere mebnidir hep
Harekelenmez..
Yani,ardından gelene de
Ardında olduğuna da
Fayda vermez...

Aşıklar "ey sevdiğim" der;
Yani aslında bilirler
Destan da yazsalar ardından,
Yar duymayacaktır sancıları
Yare ulaşmayacaktır nazlar,sitemler...

O yüzden suskundur tüm aşıklar,
Ve sessizdir büyük aşklar,
Bakmayın bülbülün ötüp durduğuna
Siz hiç gördünüz mü bir gülü,seherde açan?
Ki Mevlana değil miydi Hamuş olan...

Ya Şems hiç mi çığlık atmadı başını verirken,
Kuyudan hiç mi yankılanmadı sesi..
Ve sanmayın ki o anda gürlemedi,
Mevlana'nın biçare yüreği.
Ki Şems..
Aşka başını adarken söz vermişti.
Ama neylesin Şems,neylesin Hamuş..
Aşk sessiz,kalp dilsizdi.
Ve kadere bakın ki;
Aşıklar aşkla duyar,
Kalple tekellüm ederdi....
O yüzden Mevlana, kendine Hamuş
Yare Bişnev! derdi...

Hamuş: Suskun

Bişnev: Dinle

Mebni: Kurulmuř,bina edilmiř

Sükun: Cezm, sessiz..